

Krwawy występ wiejskich nożowników.

JEDEN TRUP, JEDEN RANNY.

SIERADZ, 14.8. We wsi Cichosz gm. Klonowa w czasie bójki został zabity mieszkaniec tejże wioski Jan Nawrocki, zaś Stanisław Sala — ciężko ranny.

Jak się dowiadujemy, do spokojnej wioski przybyli na zabawę Władysław Oszczęda i Ludwik Szal mieszkańcy wsi Przybył, gm. Lututów i wszczęli sprzeczkę o dziewczynę, następnie zaatakowali

nożami konkurentów. Podczas bójki otrzymał głęboką ranę w bok Nawrocki, który padł trupem, nieco lżejszą ranę w szyję otrzymał Sala, którego prawdopodobnie udało się utrzymać przy życiu.

Po dokonaniu zbrodnicy czyny sprawcy zbiegli.

Zaalarmowane władze policyjne wkrótce ujęły zabójców i osadzili w więzieniu.

Liczne aresztowania przemytników pieniędzy.

Przeważnie żydzi...

TCZEW, 14.8. — W dniu wczorajszym urzędnicy brygady dewizowej granicznej placówki Kontroli Skarbowej na dworcu w Tczewie w czasie przeprowadzania rewizji osobistych pasażerów, udających się z Polski na teren W. M. Gdańska, za uświadczanie przemytnictwa pieniędzy i dewiz na teren W. M. Gdańska przytłumili i oddali do tut. Sądu Grodzkiego do dyspozycji władz prokuratorskich: 53-letniego oby

watela austriackiego, przemysłowca, żyda Bernsteina Kolomana, ostatnio zamieszkałego w Równem przy ul. Mickiewicza Nr. 4, u którego znaleziono dobrze ukryte 3 weksle in blanco na 6.000 zł. 4 weksle in blanco na 4.000 zł. oraz książeczkę czekową Banku Gospodarstwa Krajowego na 3.000 zł. Handlarza żyda Izraela Gryngana za zamieszkałego w Białymstoku przy ul. Kaczej, któremu zakwestjonowano 20 czeków PKO, oraz 4 weksle na 1200 zł. Żyda Szymona Sterna Feigusa z Wielkich Dębów, pow. Włocławek, któremu zajęto 20 funtów palestyńskich oraz 70-letnią wdowę Martę Arendt, zamieszkałą w Bydgoszczy, której zakwestjonowano 20 marek niemieckich przedwojennych w złocie które miała ukryte w torebce, jak twierdzi, już od 20 lat.

Budowa parkanu betonowego na posesji szkolnej.

ŁÓDŹ 14.8. Prezydium Zarządu Miejskiego na wniosek Wydziału Technicznego oddało po przetargu jedną z firm łódzkich budowę parkanu betonowego na posesji szkolnej przy ul. Rokicińskiej Nr. 42. Budowa tego rodzaju parkanu jest rzeczą pilną i konieczną, bowiem zamknięcie na dotychczasowej posesji fabrycznej na posesję szkolną, dziś zupełnie otwartą i niebezpieczną przed inwazją szczerów i zalewem wody.

Tylko zł. 2,50 gr. miesięcznie

kosztuje abonament „ECHA” z odnośnikiem do domu
Prenumeratę zamawiać można od każdego dnia miesiąca.

Adres:
Żwirki 2 (Karola) tel. 182-48
Piotrkowska 11 „102-29”

Przy odbiorze w administracji Żwirki 2 (Karola) lub Piotrkowska 11 prenumeratę wynosi tylko 2 zł. 10 gr.

Dr. KLINGER
powrócił
spec. chor. seksualnych wenerycznych i skórnych (włosów)
Andrzeja 2 tel. 132-28.
przyjmuje od 9—11 i od 6—8 wiecz.

Doktor L. BERMAN
POWRÓCIŁ
Specjalista chorób wenerycznych i skórnych i seksualnych
Cegielińska 15.
telefon 149-07
od 8—11 rano i od 4—8 wiecz.
niedz. i święta od 1—3.

Dr. med. H. ROZANER
powrócił
Specjalista chorób wenerycznych i skórnych i seksualnych.
Narutowicza 9, fr. II piętro
tel. 128-98 przyjmuje od 9—11 i od 3—5 wiecz.

Doktor. Dr. FELDMAN
akuszer-ginekolog
Kilińskiego 113 (róg Nawrot)
tel. 155-77

Dr. med. H. KLACZKOWA
położnictwo i choroby kobiece
Piotrkowska 99,
tel. 213-66,
przyjm. codz. od 10—12 i od 5—8 po poł.

Dr. med. NITECKI
choroby skórne, weneryczne i mocznicowe.
NAWROT 32, front. I piętro — Tel. 213-18
przyjmuje od 8—9.30 r. i od 5.30—9 w niedzielę i święta od 9 do 12 w poł.

DR. MED. NIEWIAŻSKI
Spec. chor. wenerycznych, skórnych i seksualnych
ANDRZEJA 5, telefon 159-40
przyjmuje od 8—11 rano i od 5—9 wiecz.
w niedzielę i święta od 9—12 pp.

PRZECIERA SIĘ...

Stan pogody w Łodzi.

ŁÓDŹ, 14.8. — W dniu dzisiejszym, o godz. 9-ej rano temperatura w centrum miasta wynosiła 14 stopni powyżej zera. (Najniższa temperatura w nocy 11 stopni powyżej zera).

O tej samej porze barometr wykazywał ciśnienie 751. Tendencja zwykła.

Oczekiwane wypogodzenie się.

Wiatry północno-zachodnie.

ŻYCIE ZGIERZA.

Czy majstrów wolno pracować 16 godzin?

Onegdaj przeprowadzał inspekcję w fabrykach inspektor pracy Radiowski w wyniku której został między innymi spisany protokół przedzłani „Emilia Hoch” za zatrudnianie majstrów przez dwie zmiany nie jest bynajmniej odoosobniony. Tak np.

Zagadkowe wstrząsy podziemne.

WAHANIE DOMÓW NA GÓRNYM ŚLĄSKU

KATOWICE, 14.8. Do Wyższego Urzędu Górniczego wpłynęły z szeregu miejscowości m. in. z Katowic, Ligoty, Brynowa i Ochojca doniesienia o zaobserwowaniu wstrząsów.

Pierwszy tego rodzaju wstrząs zaobserwowano dnia 11 sierpnia o godz. 20.30. Wstrząs odczuć dośrodkowo. Drugi wstrząs powtórzył się w dniu 13 bm. o godz. 7.55. Wstrząs ostatni spowodował

wahanie domów raz w kierunku pionowym i kilkakrotnie w kierunku poziomym. Wstrząs ten zaobserwowano w szeregu domach na ul. Marjackiej, Pilsudskiego, w Piotrowicach i w Ligocie. Wstrząsy te zaobserwowane były w miejscach, leżących w wielkiej odległości od terenów, na których prowadzone są roboty górnicze. Przyczyny wstrząsów narazie nie ustalono.

Cyganka ofiarą napadu.

Kronika pogotowia ratunkowego, kradzieży i pożarów

— Na ulicy Pryncypalnej przed domem nr. 26 miała miejsce bójka, w której rany od uderzeń narzędzi ostrych i tępych odnieśli Marjan Kulęsa (Bobowa 6) jego narzeczona Pelagia Loba i Eugeniusz Loba. Wszystkie trzy osoby odniosły szereg ran ciętych i tłuczonych.

— Przy zbiegu ul. 6-go Sierpnia i Zakątnej powstała bójka w której poszkodowani zostali Jan Konopka (28 p. Strzel. Kan. 49) rana tłuczona głowy, Władysław Wiśniewski (Lutomska 15) rany cięte na całym ciele i Bolesław Motylowski (Lipowa 71) rany jądra i okolic moszny.

— Dórzca domu przy ul. Andrzeja 54 Franciszek Andrzejewski przy naprawie motoru doznał ciężkiego pokaleczenia prawej ręki mianowicie urwania środkowego palca oraz uszkodzenia całej ręki.

Poszkodowanego w stanie groźnym odwieziono do szpitala Prez. Mościckiego.

— Na ul. Nowoobytelskiej w pobliżu obozowiska cyganów, na wracającą z miasta grupę włóczęgów napadło kilku osobników zadając cyganom szereg ran ostrymi i tępymi narzędziami.

Najbardziej poszkodowaną została 17-letnia cyganka Ine Cwiek.

Tyfus brzuszny jest chorobą brudnych rąk — myjcie ręce przed każdym jedzeniem.

ŻYCIE PABJANIC.

Święto żołnierza.

W nadchodzącą sobotę dnia 15 bm na który to dzień jak wiadomo wyznaczone zostało ogólnopolskie „Święto Żołnierza”, Komitet Państwowych Obchodów Narodowych w Pabjanicach organizuje cały szereg uroczystości i obchodów.

Program obchodu Święta Żołnierza przewiduje między innymi uroczyste nabożeństwo w kościołach wszystkich wyznań

pochód delegacji ze sztandarami, organizacji PW. Strzelca, Zw. Rezerwistów — przez miasto oraz przemówienie publiczne omawiające historię wojny polsko-bolszewickiej i znaczenie wielkiego zwycięstwa oręża polskiego pod murami Warszawy.

Udział w uroczystościach świątecznych wezmą przedstawiciele i delegacje wszystkich z terenu Pabjanic i okolicy stowarzyszeń, organizacji i instytucji państwowych i komunalnych.

STRAJK NA ROBOTACH PUBLICZNYCH

trwa nadal. — Chłód dokuca robotnikom.

Strajk robotników na miejskich robotach publicznych w Pabjanicach finansowanych przez Fundusz Pracy trwa nadal, pomimo czynionych wysiłków ze strony Zarządu Miejskiego mających na celu jak najrychlejsze zlikwidowanie zatargu. Okupowanie terenów robót przez strajkujących również w dalszym ciągu jest stosowane z tą tylko zmianą że część robotnicze ze względu na ich niewytrzymałość na chłód nocy zwolniono od obowiązku okupowania terenów w porze nocnej. W ten sposób strajkujące robotnice w dzień przebywają na okupowanych terenach a na noc udają się do domów.

W związku ze strajkiem Centralny Związek Robotników Przemysłu Budowlanego i Pokrewnych Oddział w Pabjanicach wydał do społeczeństwa miasta odezwę w której ostrzeżenie przed różnego rodzaju elementami „spod ciemnej gwiazdy” jacy pojawili się ostatnio na terenie miasta, i podają się za delegatów strajkujących zbierających nieprawdnie datki pieniędzy, żywność — odzież itp. przedmioty rzekomo dla strajkujących. Osobnicy ci obchodzą sklepy instytucje, a nawet prywatne mieszkania wyludżają ofiary, które później dzielą się między sobą, zaś pieniądze przepielają. Związek zaznacza, że każda delegacja strajkujących posiada odpowiednie upoważnienie związkowe oraz listy ofiar z pieczęcią Związku prowadzącego akcję strajkową.

AWANTURY ULICZNE

Kołocha Franciszek zamieszkały w Pabjanicach przy ul. Ewangelickiej będąc w stanie pijanym strzelał w porze nocy z flakoru do przechodniów. Niefortunnego strzelca polującego na ludzi osadzono w areszcie.

Mazanek Władysław (Rocha 11) oraz Jankowski Walenty (Waska 4) wywołali awanturę na ulicy za co spisano im protokół.

OSOBISTE

Dyrektor Banku Ludowego w Pabjanicach p. Jan Ebenrytter powrócił z urlopu wypoczynkowego i w tych dniach objął urzędowanie.

FRANCISZKA GAAL W „PAPRYCE”
Miejskie Kino Oświatowe przy ul. Gdańskiej wyświetla do niedzieli włącznie niefraboliowy film pt. „Papryka” z udziałem powszechnie lubianej gwiazdy filmowej — Franciszki Gaal, która w filmie tym wystąpi w roli Ilonki.



Zdarzenia i wypadki

(—) W Ekwadorze wykryto spisek rewolucyjny o charakterze komunistycznym. Na czele spisku stał pułkownik Larrea Albo który został aresztowany.

Podobny spisek wykryto w Chile.

(—) W drugim dniu pobytu gen. Gamelin w Warszawie odbyły się narady z gen. Rydzem Smigłym i szefem sztabu głównego gen. Stachiewiczem. Gen. Gamelin miał przywieźć nowe propozycje Francji dla Polski, umożliwiające zbliżenie do Sowietów i Czechosłowacji. Gen. Gamelin złożył wczoraj wieniec na grobie Nieznanego Żołnierza.

(—) Sowieckie statki handlowe przywożą do portów hiszpańskich znajdujących się w rękach rządu broń dla komunistycznej milicji.

(—) Obieg biletów Banku Polskiego wyniósł 998,9 milionów złotych, pokrycie zlotem wynosi 33,88 procent.

(—) Jak podaje „Iskra” przewidywane jest wydanie nowego zarządzenia w sprawie przysposobienia młodzieży szkolnej do obrony kraju.

W roku 1936—37 obowiązującym będzie dotychczasowe zarządzenie Min. Oświaty, ale w zajęciach hufca szkolnego dotyczyć będzie w szkole średniej uczniów kl. 4 gimnazjum w zakresie pierwszego stopnia P. W.

(—) Dodatkowo saldo polskiego handlu zagranicznego wynosi półtora miliona złotych.

(—) Komisarjat rządu w Warszawie skonsolidował „Zielony sztandar” organ Stronnictwa Ludowego wydany na dzień 15 sierpnia.

(—) Wczoraj w urzędzie wojewódzkim odbyła się konferencja w sprawie wybudowania w Łodzi centralnej chłodni, która stanie albo przy ul. Rokicińskiej (miedzy Zagajnikową a Konstytucyjną) albo przy ul. Towarowej.

(—) Inż. Eborowicz ogłosił rezultaty swych badań nad kotonizacją lnu, które stwierdziły, że zagadnienie to w zasadzie zostało rozwiązane.

(—) Wiceprezydent Kozłowski nie wrócił już na swe stanowisko w Zarządzie m. Łodzi i po urlopie powrócił na stanowisko inspektora samorządowego w urzędzie wojewódzkim.

(—) W Strykowie spłonęły wczoraj dwa domy. 20 rodzin zostało bez dachu nad głową. Łódzka Straż Pożarna umieściła cwiółta pożar. Właścicielami dwóch spalonych i dwóch zniszczonych wód domów byli: Krider, Katz, Grinberg i Goldberg.

(—) Minister spraw wewnętrznych wydał nowy okólnik do urzędów państwowych w sprawie przyjmowania interesantów.

W godzinach załatwiania petentów nie wolno zlecać urzędnikom żadnych zajęć, by nie powodować utrudnień w przyjmowaniu interesantów.

Pozatem minister zwrócił uwagę by forma załatwiania interesantów była konkretna i by zgłaszającym się udzielano wyzerpujących wyjaśnień.

(—) Szefem prokuratury w Łodzi został mianowany prokurator sądu okr. w Krakowie dr. Spólnik.

Czy jesteś członkiem L.O.P.P.?

Zbiórka ofic. rezerwy i w st. spoczynku.

Na jutrzejsze uroczystości z okazji Święta Żołnierza Zarządy Zw. Ofic. w stanie spoczynku i Zw. Ofic. Rezerwy wzywają swych członków do zbiórki przed Katedrą dnia 15 bm. o godz. 9.30 rano.

Zbiórka Zw. Pr. Ob. Kobiet w lokalu Związku o godz. 9 rano.

Zbiórka POW. o godz. 7.45 w lokalu Koła przy ul. Sienkiewicza 23.

Zbiórka Legionistów w lokalu Związku o godz. 8.30.

Zbiórka Inwalidów Woj. przy ul. Gdańskiej 33 o godz. 8 rano.

Weterani Armii Polskiej we Francji zbierają się przed Katedrą o godz. 9 rano.

Unia Prac. Umysłowych przed Pałacem Biskupim o godz. 9.40.

LOPP. przed Katedrą o godz. 9.40.

Męska obłuda bez maski. ILE LAT MA MIEĆ PAŃSKA ŻONA?

Sensacyjny wynik ankiety amerykańskiego tygodnika.

Chicago, w sierpniu. Jeden z amerykańskich tygodników, liczących dwa miliony czytelników, rozpisal ankietę na temat: Ile lat ma mieć pańska żona? Za najlepszą odpowiedź tygodnik przeznaczył tytułem nagrody 20.000 dolarów. Do redakcji wpłynęło ponad pół miliona odpowiedzi, które będą prawdziwą kopalnią informacji dla czytelników od Nowego Jorku do San Francisco.

Ona wcale nie musi być młodsza! Różnica wieku nie odgrywa żadnej roli. Wzajemna sympatia decyduje — brzmiała pierwsza odpowiedź, jaką tygodnik otrzymał.

TEŚKNOTA ZA MŁODOŚCIĄ. Otrzymała większość mężczyzn pragnie jednak młodszej żony.

Odpowiednia różnica między mężem a żoną — pisze przemysłowiec z Detroit — wynosi 20 lat. Mam czterdzieści pięć lat i gdybym miał się ożenić wezmę sobie dwudziestopięcioletnią. W młodej żonie odnajdę własną młodość.

Do tego samego wniosku doszedł farmer z Arizony: — „Młoda żona jest wiosną dla starzejącego się mężczyzny.”

Gwiazdor filmowy z Hollywood odpowiada: — Iluzja młodości znaczy o wiele więcej, aniżeli możliwość popienienia żarą dy przez bardzo młodą żonę.

ZWOLENNICY DOJRZAŁOŚCI.

Znalazło się kilkanaście tysięcy mężczyzn, którzy wolą dojrzałe kobiety i różnicę conajwyżej kilku lat.

— Skończyłem właśnie czterdzieści, — pisze pewien przedsiębiorca z Bostonu i pragnąłbym pojąć za żonę kobietę trzydziestopięcioletnią. Taka bowiem jest jeszcze dosyć młoda dla miłości, a równocześnie dostatecznie dojrzała do stanu małżeńskiego. Nie potrzebuję dziecka za żonę, chcę mieć towarzysza życia.

Właściciel wielkiego magazynu konfekcyjnego opowiada: — „Kiedy pobierał się przed trzydziestu laty, moja żona była sprzedawczynią, a ja praktykantem w wielkim domu towarowym Johna Wana-makera. Stał się za tą samą ładą sklepowa i myślisz, że świat do nas należy. Ja miałem dwadzieścia dwa lata, ona dwadzieścia. Dlatego, że oboje byliśmy rówieśnikami, zarówno beztroscy i pełni nadziei udało nam się osiągnąć nasz cel w życiu. Dziś ja mógłbym mieć o wiele młodszą i

piękniejszą żonę, ale nie zamienilibym swej Minnie, za żadną królową piękności.”

Odpowiedź profesora uniwersytetu Columbia jest charakterystyczna: — Byłem studentem, kiedy ożeniłem się z panną o osiem lat ode mnie starszą. Nigdy tego nie pożałowałem. Moja żona jeszcze teraz wygląda lepiej ode mnie. Ona mną się opiekowała, wszystko złe odemnie odsuwała i stworzyła mi cudowne ognisko domowe. Bez niej nie doprowadziłbym do niczego. Najlepszą żoną jest matczyńska kobieta!

NIĘZAWODNA FORMUŁKA.

Przeważna część mężczyzn uważa różnicę 10 do 12 lat za najodpowiedniejszą. Jedną z najciekawszych odpowiedzi pochodzi od słynnego biologa, profesora uniwersytetu Kalifornia. Amerykański uczonec pisze: Niema stałej cyfry dla różnicy wieku. Stosunek zmienia się według zdrowia, charakteru i temperamentu, ale przede wszystkim według wieku kandydata do stanu małżeńskiego. Podczas moich badań nad idealną różnicą wieku między mężczyzną a kobietą, wstępującymi w związek małżeński zastosowałem znaną formułę. Moje badania dotyczyły przeszło 5000 par amerykańskich. W tych wypadkach odsetek rozwodów był minimalny, a więc formuła stwierdzała w praktyce że ten stosunek wieku rokował jaknajszczęśliwsze pożycie.

Formuła ta brzmi: $(M:2) + 7 = K$. Wiek mężczyzny (M) dzieli się przez 2 a do otrzymanej cyfry dodaje się 7 (siedem lat) a w rezultacie otrzymujemy właściwy wiek kobiety (K) nadający się na żonę dla

Lekarze całego świata,

doceniają wapno i fosfor zawarte w naturalnym pożywieniu dla matek i niemowląt, jako czynniki potęgujące budowę kości i przyrost krwi.

Płatki owsiane

Knorr

zawierają te składniki odżywcze i witaminy potrzebne również człowiekowi zdrowemu

KRAŻOWNIKI CZY STARE GRUCHOTY? HISPANSKA FLOTA WOJENNA.

O hiszpańskiej flocie wojennej, która zachowała wierność rządowi, madryckiemu, pisze się wiele od chwili wybuchu wojny domowej w Hiszpani. Flota ta ostrzeżywała porty, obsadzone przez powstańców i starała się uniemożliwić przeprowadzenie wojsk kolonialnych z Maroka na półwysep Pireński. Akcja ta oraz nieścisłe informacje korespondentów prasowych mogły wytworzyć w świecie przekonaniami o potęgę morską Hiszpanii. Zaprzeczanie takie jest błędne. Hiszpańska flota wojenna jest dziś

jedną z najsłabszych w Europie

jeśli chodzi o większe państwa — i składa się przeważnie z jednostek starego typu.

Przed wojną hiszpańską - amerykańską o Filipiny, flota hiszpańska wzbudzała szacunek nie tylko liczbą, ale wartością bojową. Amerykanie, zniszczywszy najpierw jej jednostki, zadali jej cios, po którym nie zdołała się już podnieść. W czasie wojny światowej rząd królewski kazał zbudować kilka okrętów nowoczesnych, a po roku 1919 polecił naprawić niektóre statki starszej daty. Lecz od chwili wybuchu pierwszych walk z Riffanami i niepokojów wewnętrznych, flotę wojenną uzupełniano

tylko małymi jednostkami, głównie łodziami podwodnymi.

Obecnie kośćcem jej są trzy okręty, zbliżone typem do pancerników: „Jaime I”, „España” i „Libertad” (dawniej „Alfonso XIII”). Uzbrojenie ich składa się z 8 dział 30-centymetrowych i z 20 dział 10-centymetrowych oraz kilku dział przeciwlotniczych. Każdy okręt ma 15.800 tonn wyporności i po 700 ludzi załogi. Jednostki te zbudowano w latach 1910 — 1920.

Dalej wspomnieć trzeba o trzech nowoczesnych krazownikach lekkich, noszących nazwy: „Almirante Cervera”, „Augusta Victoria” i „Reina Victoria Augusta”, zbudowanych w latach 1920 — 1925. Posiadają one po 4800 — 5600 tonn wyporności i po 4 — 9 dział 15-centymetrowych, oprócz dział mniejszego kalibru. Wspomniane okręty wraz z 6 — 8 nowymi monitorami, 15 wielkimi kontrtorpedowcami, uzbrojonymi w działa 10-centymetr. 25 nowymi torpedowcami i tuzinem zdolnych do walki łodzi podwodnych stanowią całą siłę zbrojną Hiszpanii na morzu.

Nie można do niej zaliczyć pozostałych 30-tu okrętów, m. in. 1 pancernika, 2 krazowników ciężkich i 4 lekkich, gdyż wszystkie te jednostki są

staremi gruchotami

z lat 1887 — 1906, posiadają małą szybkość i działa o niewielkiej doniosłości, to też są zdolne jedynie do pełnienia strażniczej służby przybrzeżnej.

Jak widzimy, hiszpańska flota wojenna niekiedy w porównaniu z flotami mocarstw, których interesy ścierają się na Morzu Śródziemnym i na Oceanie Atlantyckim. Tem niemniej w toczącej się na Półwyspie Pireńskim wojnie domowej odgrywa rolę dość poważną, bombardując porty i patrolując w cieśninie Gibraltarskiej. Nie może przeprowadzić blokady całego wybrzeża i uniemożliwić zaopatrywania powstańców w broń i amunicję z zewnątrz. Gdyby stanęła po stronie gen. Franca, los rządu madryckiego byłby przypiętowany.

Mecz Polska - Austria.



Fragment sensacyjnego meczu olimpijskiego Polska — Austria, który zakończył się niestety porażką naszej drużyny w stosunku 3:1. Wynik ten według opinii kół fachowych był zresztą niezasłuszony.

Dozbroić Polskę na morzu!

W. SCHEIDER

CYRULIK

Powieść współczesna

Adaptacja EUGENJUSZA BAŁUCKIEGO

Jino zrozumiał, a raczej wyczuł jej upodobanie i nie odważył się w obawie, że może być spłoszony. Zaczął o sobie rozmyślać. Był jeszcze młody, a jednak już dożył przeżyć i wszystkie minione lata znaczącej najjaśniejszej wspomnienia o kobiecie.

Lgnęły do niego i choć stanowiły przeważnie łatwą zdobycz, po którą wystarczało wyciągnąć rękę, były zawsze przyczyną bolesnego rozczarowania, a przy swojej wrażliwej, impulsywnej naturze przeżywał je szczerze i głęboko. Dopiero pod wpływem czasu, łagodzącego ból, dochodził do przekonania, że było to jedynie przedko przemijające oszołomienie, podobne do rakiet, która strzelając w niebo pozostawiała po sobie ognisty, lecz za chwilę gasnący ślad.

Jakże inne było uczucie, które opanowało go teraz! Nie miało w sobie nic z gorącego podniecenia, zdawało mu się, że mógłby tak leżeć całą wieczność, błogosławiając łaskawą los i nie żądając nic więcej. Dawne cierpienia wydawały się śmiesznymi, nawet głupie w porównaniu z teraźniejszym zszewaniem, świecącym jak to słońce, przed którym trzeba było przyszykować oczy, bo żaden człowiek nie wytrzymałby jego promieni...

Posłyszał nagle głos, biegnący jakby bardzo zdaleka:

— To było piękne, panie Jino. Jestem bardzo wdzięczna za to, że pan nie nie mówił.

Szczególny uśmiech towarzyszył tym słowom.

Poszli brzegiem wzdłuż rzeki i popłynęli spowrotem na wyspę.

XV.

Przebraniusi się całe towarzystwo udać się w dalszą podróż, której celem

teraz nastąpiło w pani pewne odprężenie psychiczne...

— Możliwe.

— Cierpiała pani...

Jino był jak zawsze uparty i konsekwentny, jednak w tej chwili pomyślał: — Czy nie za dużo?

I zgadł, bo pani Karlińska wyprostowała się i spojrzała mu wprost w oczy. Uśmiech znikł z jej twarzy.

— Proszę pana, mówi pan zagadkowo i jednocześnie bardzo znacząco. Właściwie do czego pan zmierza?

Jino też się poruszył, zrzucił maskę pozorowanego spokoju.

— Obawiam się, że pani mnie źle zrozumiała. Zapewniam, że z mojej strony to nie jest pusta, niczem nieusprawiedliwiona ciekawość. Nie, pani Zofjo, niech mi pani wierzy, bo nigdy w życiu nie byłam tak szczerą jak w tej chwili. Poznałam panią dopiero wczoraj i gdy się przyrzekałam trochę, zrobiło mi się jakos dziwnie, nieswojo... Wyczułem sercem, że stoję przed człowiekiem w pełnym znaczeniu tego słowa, przed jednostką niezwykle wartościową, o wyjątkowych skarbach duchowych i ciałem, że ten człowiek jest niemożliwie zmęczony i czemś zgnębiony...

Tak, pani Zofjo, widziałem, że pani cierpi, że coś pani dręczy... I wówczas powiedziałem sobie: muszę jej pomóc, muszę...

— Dość, ani słowa więcej! Skończy się na tem, że pan naprawdę zepsuje mi humor. Dlaczego pan nie opowiada mi lekkich, wesołych historii, które są przecież w pańskim stylu? Niech pan się nie stara uchodzić za innego, niż jest w rzeczywistości. Wszyscy trzej jesteśmy podobni do miłych, beztrojskich dzieci, jeszcze niektórych życiem. Dziś rano, gdy ujrzałam całą trójkę przez okno, byłam pewna, że nie pomyliłam się, określając was w ten sposób i zrobiło mi się nagle lekko na duszy. Przypuściłam, że pan... prawie zgadł: coś mi dokuczyło wczoraj. Dziś jestem w doskonałym usposobieniu, które wam wszystkim zawdzięczam, jednak to wcale nie znaczy, że z tego powodu musi pan wszystko wiedzieć. Dzieciaki są ciekawe z natury, ale każda rzecz powinna mieć swoje granice.

Uśmiechnęła się, jakgdyby chciała złągodzić nieco ton i tręść słów.

— Dobrze, rozumiem — odpowiedział

Jino. — Ambicja nie pozwala się pani zniżyć...

— Och, jak ja nie lubię górnolotnych słów! Niech się pan rozchmurzy i będzie taki, jakim jest w rzeczywistości... Proszę mi powiedzieć na przykład, dlaczego pan się nazywa Jino? Nawiasem mówiąc, bardzo ładnie imię i prztem odpowiada panu, jest takie lekkie!

— Moja matka była Włoszką.

— Ach, tak!... A ojciec? Gdzie pan się urodził?

— W Warszawie. Ojciec był Polak.

— Ożenił się zagranicą, we Włoszech?

— Nie, proszę pani, poznał matkę w Warszawie... Stwierdzam przy tej sposobności, że pani jest też ciekawa.

— Stłusnie — zgodziła się. — Jednak moja ciekawość jest innego rodzaju, w każdym razie jest pośrednią między poznaniem się, a... chęcią pomocy. Nie ukrywam wcale, że mnie bardzo interesuje pańskie życie i niektóre poglądy. Pańskie wczorajsze opowiadanie było pod tym względem bardzo mętne, a ja lubię ścisłość i dokładność.

— Sądzę właśnie, że opowiadanie było zupełnie jasne.

— O, nie, panie Jino! — pokręciła głową. — W ustach mężczyzny pewnie niedomówienia dają dużo do myślenia. Z pańskich słów można było wywnioskować, że pan stałe nie robi i tylko podróżuje dla przyjemności. Może nie wyglądam na to, ale należę do ludzi praktycznych, bo już dawno jestem samodzielną.

Zrozumiał, o co chodzi i zawałał się: nie mógł jej powiedzieć całej prawdy, gdyż straciłby ją bezpowrotnie, kłamać też nie chciał, bo z tego trudno byłoby później wybrnąć. Należało obrać pośrednią drogę.

— Pan się zamyślił, panie Jino...

Było to powiedziane uprzejmie, lecz z nieukrywaną ironią, na którą był zawsze osobiście czuły.

— Wiem, proszę pani, że w obecnych czasach bez pieniędzy wogóle żyć nie można, ale zanim uzyskałem niezależność pod tym względem, długie lata pracowałem ciężko, aby się tylko utrzymać.

Westchnęła jakgdyby z ulgą:

— Cieszy mnie bardzo, że pan pracował. We wczorajszym opowiadaniu o tem nie było jednego słowa i dlatego pomyślałam, że pan fantazjuje poprostu, bo praw-

dziwie życie musiało się układać dla pana zupełnie inaczej.

— Tak, mówiłem o niem pokrótce. Bo miałem podświadome przekonanie, że panią więcej zainteresuje moje życie wewnętrzne. Jednak jeśli pani chce wiedzieć, jak wyglądał jego druga strona, gotów jestem w każdej chwili udzielić wyczerpujących wyjaśnień. Cieszy mnie bardzo, że pani była taka dobra i sama naprowadziła rozmowę na ten temat.

Poruszyła się niecierpliwie.

— Proszę mi nie brać tego za złe, ale czasem wyraża się pan zanadto... książkowo. Czy nie można prościej?...

Cios był dość dotkliwy i Jino odczuł go mocno.

— Przepraszam, panie Jino — ciągnęła — może to jest pański styl, ale on strasznie zaciemnia prawdę, często każe jej się domyślać.

— Proszę pani — odpowiedział, niczego się nie wstydząc, może opowiedzieć wszystko.

— Słucham. Niech pan zaczyna od dzieciństwa.

— Pochodzę z niezamożnej rodziny mieszczańskiej. Ojca prawie nie pamiętam. Był z zawodu felcerem, miał zakład fryzjerski. Matka była zawsze słabego zdrowia, po śmierci ojca nie umiała poprowadzić fryzjerna, więc szło nam coraz gorzej, jednak miała na to, by posyłać mnie do gimnazjum. Umarła, gdy byłem w czwartym klasie. Już teraz nie pamiętam, jakim cudem zdałem maturę i zapisałem się nawet na uniwersytet. Jednak dalej już nie mogłem wytrzymać, byłem bez grosza przy duszy...

— A potem?

Do tej pory Jino nie odbiegł dużo od prawdy.

— Powiem szczerze, że już nie miałem ochoty do dalszych studiów. Zniechęciłem się, potem pociągnęło mnie w dal do obcych krajów, które znałem z książek lub ze słyszenia. Włóczyłem się po dworcach, spoglądałem z zawiścią nawet na ludzi, którzy mogli dokądkolwiek pojechać

(D. c. n.)



ECHA ZE STOLICY.

Życie Warszawy w kilku wierszach

Akcja ukwiecenia stolicy postępuje ciągle naprzód. Ostatnio wydział ogrodnictwa wydał z miejskiego zakładu hodowlanego około 24.000 sztuk roślin kwiatowych. Przeznaczone są one do przybrania gmachów szkół powszechnych publicznych i gimnazjów miejskich, hal targowych itd. Zwiększono także ilość koszyków do kwiatów na słupach tramwajowych, o 100 sztuk do dekoracji, których zużyto około 5.000 sztuk roślin.

W lipcu r. b. Warszawski Lombard Miejski wydał 6.741 pożyczek na sumę złotych 294.977. Pożyczek do 10 zł. wydano 2.168, życzek na sumę zł. 85.087, od 51 do 500 zł. — 919 pożyczek na zł. 101.708, od 501 do 3.000 zł. — 27 pożyczek na zł. 30.106 i wreszcie do 3.001 zł. i powyżej lombard wydał 3 pożyczki na zł. 16.000.

W najbliższym czasie zostanie zwiększo na ilość barier, służących do regulacji ruchu pieszych na skrzyżowaniach ulic. Nowe barjery umieszczone będą w następujących punktach: na rogu Nowego Świata i Chmielnej, oraz Nowego Świata i Ordynackiej, przy zbiegu ulic: Brackiej, Szpitalnej i Zgoda, na rogu: Marszałkowskiej i Koszykowej oraz Krakowskiego Przedmieścia i Traugutta.

Na terenie ogrodu zoologicznego jest obecnie budowany największy w Europie basen i pawilon dla hipopotamów, które przybędą do stolicy w końcu bm. Hipopotamy te uzyskano od ogrodu Hagenbecka w zamian za szereg cennych zwierząt wyhodowanych w stołecznym Zoo.

POTRAWY W PORZE LETNIEJ

Dobór potraw w porze letniej jest szczególnie ważny. Nieprzyjemnego uczucia doznaje człowiek, gdy spożyje za dużo potraw ciężko-strawnych. Obiad winien się składać z potraw lekkostrawnych, a jednak pożywnych, które dająby organizmowi siły potrzebne do codziennej pracy. Wszystkie te zalety posiadają płatki owsiane KNORR, z których można przyrządzić wiele rozmaitych potraw. Zupy z płatków owsianych z szpinakiem, kluseczki z płatków, jajecznica z płatkami, kotlety z płatków, budynie, torty, ciasta, oto mały spis przeróżnych potraw, które równie i dzieci chętnie spożywają. Dlatego, że produkty naturalne jak jarzyny, owoce, płatki można użyć razem do potraw, są one więcej treściwe. Książkę receptową z wypróbowanymi przepisami wysyłamy na życzenie bezpłatnie. KNORR Poznań-Starek.

MIGUEL ZAMACOIS.

Pomyłka.

Siedząc przy biurku, p. Lanfantelet wziął się przeglądaniem rannej poczty, która przyniosła mu sześć listów.

Ujął prawą ręką róg do rozcinania papieru, niewygodnego kształtu zagiętej szablony tureckiej, lewą ręką uniósł pierwszą kopertę, zapuścił ostrze noża, gdzie należało, i szybkim ruchem przeciął nie tylko kopertę, lecz zarazem i kartkę papieru, jak ją zawierała.

Nie miało to żadnego znaczenia bowiem chodziło o ofertę aptekarza, reklamującą butelki dla dzieci z automatycznym zamknięciem, całkowicie nieważną dla p. Lanfanteleta, który sam dawno wyszedł z wieku niemowlęcego, a jako stary kawaler był całkowicie obojętny na nowe wynalazki dla noworodków.

Druga koperta mieściła prośbę o wsparcie, najwidoczniej napisana przez zawodowego żebraka.

Trzeci list wysłany był przez p. Filię, krawca angielskiego, zapraszającego swego klienta do przymerzenia nowego, świeżo wykończonego płaszcza.

W czwartej kopercie ukrywał się zatłuszczony swistek papieru, zapisany niewprawną ręką anonimowego korespondenta, przynoszącego rewelację, że dozorca wykrada z piwnicy lokatorów węgiel, a tak że i wino „jeżeli się tam znajduje”. Kolejny przeglądając listy, p. Lanfantelet nabierał humoru. Rozjaśniło mu się oblicze na myśl, że żaden z dotąd przeglądanych listów nie wymaga odpowiedzi. P. Lanfantelet bowiem miał wstret do załatwiania korespondencji.

Kraterki.

WYDRAPANE OCZY ZDRADLIWEGO AMANTA

Wprawdzie jeszcze jest lato, ale spojrzałem wczoraj przypadkiem na piec. Nie pamiętam już dlaczego spojrzałem na piec który przecież obecnie jest częścią mieszkania zupełnie nieaktualną. Może dlatego że zapatrzyłem się na muchę, która siedziała na piecu, nlewie, faktem jest jednak że zainteresował mnie piec.

Piec. Cóż to jest piec? Jeszcze jeden dowód ludzkiej przemysłowości, która wykombinowała tyle udogodnień. Ot jakimś naszym przodkowi zmarłuchowi było zimno i w chwili przebytku genjuszu postawił sobie piec.

Chociaż właściwie przodkiem pieca jest kominek. Głównym powodem stworzenia kominka była zapewne chęć napisania piosenki „Przy kominku”, która swego czasu cieszyła się wielkim powodzeniem, oraz dała — asumpt do nagrania filmu pod tym samym tytułem.

Przyznać trzeba bezstronnie, że ludzie z okresu kominków byli bezporównania romantyczniejsi, niż obecnie. W tem też na leży widzieć wpływ kominka który stanowi niezbędne akcesorium każdej sentymentalnej powieści z babunią, opowiadającej wnucce, naturalnie przy kominku, historię swojej pierwszej miłości, jaka miała miejsce przed stu laty. Kominek obowiązkowo musi stać na pierwszym miejscu sentymentalnego filmu i mdłej komedijki scenicznej. W kominku zawsze trzeszczy polana — zaś półmrok rozjaśnia „błyszczący płonący drzewa”. W kominku można także pogrzebać słowem jest kominek uosobieniem romantyzmu, sentymentalizmu oraz przystojniowej babuni opowiadającej wnucce bajeczki.

Dzisiaj jest inaczej. Zamiast kominka, ogrzewają nas piece (jeszcze lepiej robi to konjaki) lub kaloryfery, a babunia, jeśli ma dra, poucza wnuczkę jak uchronić się przed przykremi skutkami nieostrożnej miłości. Poza tem babunia zamiast wygrzewać stare kości przy płonącym kominku którego ciepło otula przyjemnie trzeszczące kolana, chodzi na dancingi i uwodzi młodych ludzi. We wnucce widzi jedynie kon-

kurentkę, która młodocia usiłuje zwałczyć wajory babuni, zwane: doświadczeniem.

Takie to już złe, zepsute i smutne czasy nastały. Centralne ogrzewanie wypiera nawet piece i dlatego zapewne dzisiaj już nikt nie chce wierzyć w bajki. Nawet najmniej inteligentny wierzyliś śmieje się bezzwłocznie, gdy mu się mówi: jutro oddam Kto wie, czy gdyby zachowano dotychczas kominki, czy nie zachowałby się tak i romantyzm. Może babunie dlatego tylko zamiast robić na drutach pończochy uprawiają miłość, że nie mogą grzać się przy kominku. A trudno przecież wpatrzeć się rozmarzonym wzrokiem w kaloryfer i snuć złotą nić opowieści o dawnych czasach.

IRENA

W okresie kominków kobiety także były zazdrośne, to prawda, ale okazywały tę swoją zazdrość w sposób godny i nie winny. Zdradzona dziewczyna zalewała się łzami i zasypiała z imieniem łubego na ustach, śniąc cichutko, że jednak wróci, będzie wierny i kochający. Gdy spotkała ukochanego w towarzystwie innej kobiety, udawała, że tego nie widzi, nigdy zaś nie ośmieliłaby się zrobić głośnej publicznej awantury, białogłowie bowiem skromność i cnota w udziale przypadły Serduszkowi jej mogło się jeno ścisnąć z bólu i zapłakać, cichutko...

Ha... a dzisiaj inaczej — inaczej. Taka Irena Koncek uważała, że jej narzeczony Antos Filicki ma prawo z nią tylko chodzić. A gdy spotkała na ulicy go z inną dziewczyną serce jej się wcale nie ścisnęło nie załkała cichutko, tylko zrobiła głośną, ba — plekielną awanturę, przyczem zamierzała bezceremonialnie wydrapać Antosowi oczy.

Nie zrobiła tego gdyż Antos odczuła za-

sonił więc tylko podrapała mu twarz, — wyrwała trochę włosów z tysiącej główki i skazana została na 20 złotych grzywny lub 3 dni aresztu.

Jerzy Krzecki.

Aktor rewjowy powiesił się na kłamce.

WARSZAWA, 14. 8. — Przy ul. Złotej 40, o godz. 17.30 w mieszkaniu Ludwika Kanarka biuralisty, popełnił samobójstwo sublokator jego 41-letni Sergiusz Wodopianow, aktor rewjowy. W południe Wodopianow wraz z kolegą powrócił do mieszkania. Obaj

byli podchmiejeni.

W mieszkaniu wypili jeszcze pół butelki wódki, poczem kolega położył się spać. Gdy o godz. 17.30 obudził się zastał Wodopianowa siedzącego na stołku obok kłamki drzwi, zupełnie nieruchomo. Wów-

czas kolega oświadczył mu, że idzie do domu, bo czuje się źle. Gdy kolega nie otrzymał odpowiedzi, poruszył Wodopianowa, stwierdzając jednocześnie że ten nie daje oznak życia. Przerażony postrzegł że W. miał przymocowany do szyi sznurek od szlafroka, którego koniec

uwiązany był do kłamki.

Na wścieczony alarm nadbiegł dozorca Jan Zmuda, który zaalarmował policję i pogotowie. Lekarz stwierdził śmierć przez powieszenie. Kolegę denata zatrzymano do czasu przeprowadzenia śledztwa.

—

Pociąg towarowy wpadł na auto pancerne.

Z POZNANIA donoszą: Pociąg towarowy nr. 971 zderzył się ze Strzałkowską do Poznania najechał krótko po północy pod Swarzędzem na niezabezpieczonym przejeździe na wojskowy samochód pancerny odbywający ćwiczenia. Samochód wjeżdżony był przez pociąg na

przejeździe 20 metrów. Ranni w katastrofie dwaj żołnierze i por Modzelewski przewiezieni zostali do szpitala wojskowego w Poznaniu. Por. Modzelewski po opatrunku zwolniony został ze szpitala a stan zdrowia obu żołnierzy — nie jest groźny.



RADJO-KĄCIK.

PIĄTEK, 14 SIERPNIA. RASZYN.

- 12.03 Programy lokalne
- 12.13 Dziennik południowy
- 12.23 Programy lokalne
- 13.15—14.30 Przerwa dla Krakowa, Lwowa i Torunia
- 13.15—15.30 Przerwa dla Warszawy, dla Łodzi do g. 15.27
- 14.15—15.30 Przerwa dla Katowic, Poznania i Wilna
- 15.30 Transmisja z XI. Olimpiady w Berlinie
- 16.00 Rozmowa z chorymi (ze Lwowa)
- 16.15 Koncert małej orkiestry pod dyr. T. Rydera (z Łodzi)
- 17.00 Odczyt dla maturzystów
- 17.15 Pieśni rycerstwa polskiego — z Torunia
- 17.50 Poradnik sportowy
- 18.00 Programy lokalne
- 18.45 „Wieszczka radjowa”
- 18.50 Biuro studiów rozmawia ze słuchaczami P. R.
- 19.00 Mozajka muzyczna
- 19.55 Początek wojny światowej na Ukrainie — fragment z powieści Wacława Czosnowskiego „Krwawnik”
- 20.10 Dziennik wieczorny
- 20.20 Przerwa
- 20.25 „Śpiewacy norymberscy”. 3-ci akt opery R. Wagnera (transmisja z Festiwalu w Salzburgu)
- 22.35 Transmisje i wiadomości z XI. Olimpiady w Berlinie
- 23.00—24.00 Program lokalny dla Warszawy

ŁÓDŹ, jak Raszyn, oraz:

- 12.03 Muzyka z płyt
- 15.27 Łódzkie wiadomości giełdowe
- 18.00 Pogadanka aktualna p. t. „Parki w parkach”, czyli „Łódź w sierpniu” — wygłosi red. Stan. Sapociński
- 18.10 O wstępiek potroszku
- 18.15 Muzyka z płyt
- 18.30 Koncert reklamowy

SOBOTA, 15 SIERPNIA. RASZYN.

- 8.00 Sygnał czasu i pieśń „Serdeczna Matko”
- 8.03 Audycja dla wsi (Łódź i Katowice nadają audycje lokalne)

- 8.45 Dziennik poranny
- 8.55 Programy lokalne
- 9.00 Koncert poranny w wykonaniu małej orkiestry P. R.
- 10.05 Transmisja nabożeństwa z kościoła metropolitalnego w Poznaniu
- 11.45 Programy lokalne
- 11.57 Sygnał czasu i hejnał z Krakowa
- 12.03 Poranek muzyczny ze Lwowa
- 14.20 Audycja dla wsi (Łódź nadaje audycje lokalną)

ŁÓDŹ, jak Raszyn, oraz

- 8.03 Tańce polskie — płyty
- 8.55 Program na dziś
- 11.45 Pogadanka prawnicza p. t. „Maty przestępca” — wypowie M. Kozowski

Co nas po pracy rozweseli?

- Teatr Letni w Parku Staszica. Rose Marie.
- Adria. I. Zew krwi, II. Ludzie w tunelu. Casino. Moja maleńka.
- Cosmo. I. Ucieczka, II. Dla ciebie śpię-wam.
- Europa. Serca ze stali.
- Jar. Na scenie: frontem do morza, Na ekranie Port San Diego.
- Metro. I. Zew krwi, II. Ludzie w tunelu.
- Miraż. I. Czar miłości, II. Człowiek wilk
- Przedwiośnie — Poznali się w Monte Carlo.
- Palace — Cały Paryż śpiewa.
- Rialto. Roberta.
- Raketa — I. Miłość w czołgu, II. Maks Schmeling kontra Joe Louis
- Stylowy — Bohater mimowoli.

Jutro zjemy na obiad

Czarninę. Pieczeń barania z marchewką. Naleśniki z jabłkami.

WINSZUJEMY

- Jutro. Marji.
- Wschód słońca 4.17.
- Zachód słońca 19.03.
- Długość dnia 14.46.
- Ubyło dnia 2.04.
- Tydzień 33.

Popierajcie Czerwony Krzyż!

pojawili się rzuciła się na jego spotkanie, witając go łsice kobiecym potokiem wymowy:

— Odebrałam pański list z kondolencjami spowodu moich projektów małżeńskich. Jest dziesiątym tego typu, nie licząc pół tuzina anonimów... A więc i pan-także posiada niekorzystne referencje o panu Fandeuille? Proszę mi powiedzieć, co pan wie właściwie? To samo, co inni, prawdopodobnie, skoro mnie pan żaluje. Słyszał pan także, że jest graczem zadłużonym po uszy?

— Ba! — zawyrokował p. Lanfantelet gupelnie nieświadomy opinii Fandeuille'a. — I jednym z najsłynniejszych birbantów Paryża, znanym wszędzie ze swych miłości i rozwiązłego życia, zamieszkanym nawet w różne skandale? Dlaczego pan nie mówi? Weź pod uwagę, że chodzi o moje szczęście i spokój! Niechże mi pan udzieli tego dowodu przyjaźni...

— Skoro pan już jest poinformowany — belkotł Lanfantelet — czuje się w obowiązku potwierdzić, że istotnie krąży bardzo niekorzystne, niezachęcające, niepokojące pogłoski...

— A więc losy zostały rzucone! — oświadczyła energicznie p. Dhorgesse'owa. — Z chwilą, gdy pan, człowiek tak rozsądny, zrównoważony i naogół dobrze poinformowany, także jest zdania, że byłoby szaleństwem, gdybym poślubiła Fandeuille'a nie wyjdę za niego. I dziękuję panu serdecznie, że pan, narówni z kilku innymi przyjaciółmi, zdobył się na odwagę ostrzeżenia mnie.

Serdecznie ścisnęła dłoń Lanfanteleta, zupełnie osłupiałego ze szczęśliwych rezultatów swej podwójnej pomyłki.

T. I. M.

— Odebrałam pański bilecik... A zatem i pan także wiedział?... P. Lanfantelet poczuł instynktownie, iż korzystniej będzie dla niego „wiedzieć”.

— Tak jest — szepnął, na chybił trzcił przyjmując współczującą minę — wiedziałem...

Wdowa wybuchnęła płaczem: — A więc tak, byłam przy nim naj-nieszczęśliwszą na świecie kobietą! Przysiąc się do tego mogę teraz, kiedy widzę że nie było to tajemnicą dla nikogo... Tak życie moje u jego boku było tylko meczar-nią spowodu jego niezdolności usposobienia, nie mówiąc już o jego niestałości... I słusznie pan powiedział, że teraz dopiero będę szczęśliwa. Ale skąd się pan domyślił wszystkiego?

P. Lanfantelet, uspokojony, obecnie haftował dowolnie na tkaninie znanego tematu: był wprawnym psychologiem, wysnuł swe wnioski z drobniaków, obserwacji osobistej, a następnie słyszał niejedno...

Załatwiwszy tę sprawę szczęśliwie Lanfantelet mimo wszystko wrócił do domu z dużą dozą obawy. Co pomyśleć mogła p. Dhorgesse'owa, której projekty małżeńskie darzył swem współczuciem?

Zastał właśnie list od niej: „I Pan także żaluje mnie? Błagam Pana o odwiedzenie mnie i udzielenie mi wyjaśnień. Jestem w zupełnej rozterce. Czekam...”

Tak jest. P. Lanfantelet czuł, że należy natychmiast złożyć wyjaśnienia. Ale jakże? — zastanawiał się w drodze, jadąc takśową.

P. Dhorgesse'owa z niepokojem oczekiwała go w swym buduarze. Skoro tylko

Jednakże radość jego okazała się przedwczesną: piąta koperta bowiem, w szerokiej, czarnej obwódce, zawierała następujące lakoniczne zawiadomienie:

„Kochany przyjacielu, mąż mój zakończył życie przed tygodniem.

Zofia Fauredilowa.

Wreszcie naperfumowana kartka z grubego bristolu w szóstej kopercie przyniosła następującą wiadomość:

„Kochany przyjacielu, postanowiłam ostatecznie wyjść za mąż powtórnie za Fauderville'a, którego zna Pan prawdopodobnie, jak wszyscy. Łączę pozdrowienia

Genowefa Dhorgesse'owa.

P. Lanfantelet skrzywił się: list z kondolencją, i drugi z powinszowaniem — były to typy listów najtrudniejsze do zredagowania. Mimo to należało wywiązać się z zadania.

Sięgnął po dwie karty z własnym monogramem, dla zyskania na czasie z rozwą-gą zamoczył pióro w kałamarzu i napisał:

„Szanowna Pani i droga przyjaciółko. Z żalem dowiedziałem się o smutnej nowinie i współczuję jej ze zwykłą szczerą i wypróbowaną życzliwością i sympatią

Fryderyk Lanfantelet. Oczywiście treść listu nie była ani oryginalna, ani nadmiernie serdeczna, lecz dawno już nie widział Fauredilów, więc kondolencje swą uznał za dostateczną.

Na drugiej karcie po ponownym namyśle skreślił:

Szanowna Pani i droga przyjaciółko. Otrzymałem jej zawiadomienie, i jestem wielce uradowany: nareszcie będzie Pani szczęśliwa!

Łącząc pozdrowienia

Fryderyk Lanfantelet. I to także nie stanowiło nic nowego w zakresie stylu, lecz uważał swe powinszowanie za wystarczające wobec tego, że od roku nie widział p. Dhorgesse'owej, ani też znał Fandeuille'ów.

Pozbywszy się przykrych zobowiązań, zaadresował obie koperty, umieścił w nich swoje lakoniczne karty i podniósł się z westchnieniem ulgi, by zanieść oba listy do skrzynki.

Nie upłynęło jeszcze 24 godzin, kiedy p. Lanfantelet odebrał bilecik tej treści:

„Wiedział Pan zatem, mój dyskretny przyjacielu? Proszę koniecznie od-wiedzić mnie około trzeciej. Pogadamy o wszystkim”.

Zofia Fauredilowa.

P. Lanfantelet długo obracał bilecik w rękach. Co to była za zagadka?... Wiedział... ale co?... Jakiego dowodu dyskrekcji udzielił, składając swoje kondolencje? Oczem miano mówić?

Wizyta u pani Fauredilowej wyjaśniła mu wszystko: czekając na nią w jej salonie, zauważył na sekretarzyku swój własny list. I czytał:

„Otrzymałem jej zawiadomienie... nareszcie będzie Pani szczęśliwa...”

Przeszły go ciarki: pomylił się co do koperty i zrozpaczonej wdowie przesłał swe powinszowania... a — raz jeszcze oblało go chłodem od stóp do głów — kondolencje zatem dostały się pani Dhorgesse'owej z okazji jej powtórnych zamiarów matrymonialnych.

Na krótką chwilę błysnęła mu myśl ucieczki i powrotu dopiero wówczas, gdy zatuszują się wrażenia jego niefortunnej pomyłki, lecz już pojawiła się p. Fauredilowa w eleganckiej żalobie, witając go słowami:

SPORT

Chmielewski bije jednego po drugim Arcyciekawa mieszanka olimpijska.

(Od specjalnego wysłannika „Echa”) Berlin, 13. sierpnia.

Mecz piłkarski Norwegia — Polska zakończył się zwycięstwem Norwegów 3:2 (2:2). Mecz odbył się na głównym stadionie olimpijskim w obecności 80,000 widzów.

Polacy wystąpili tym razem w zupełnie zmienionym składzie: bramkarz Albański, obrońca Szczepaniak i Galeski, pomocnicy Góra, Cebulak, Dytko, napad — Kisielewski, Matyas, Peterek, God i Wodarz.

Norwegia — Johannsen, Eriksen, Holm, Ullenberg, Jure, Wolmberg, Monsen, Kaummen, Martinsen, Frantzen i Brustad. Mecz z Norwegią był spotkaniem stojącym na najwyższym poziomie z rozegranymi dotychczas meczów piłkarskich w turnieju olimpijskim.

Obie drużyny grały dość szybko i na ogół dokładnie. Wszyscy niemal gracze wykazywali doskonałe opanowanie piłki. Nie stety napad Polski nie miał strzelców. Długo można powiedzieć, że najlepszym graczem w turnieju był lewoskrzydłowy drużyny polskiej Wodarz, który doprowadził do zwycięstwa.

W 30-ej minucie Kisielewski strzelał z doskonałej pozycji, ale piłka idzie za wysoko. W cztery minuty później bramkarz norweski upadł na linię pola karnego. Peterek zaś przed pustą bramką decyduje się na strzał, który idzie niestety dołem, tak że obrońca norweski zdolał wskoczyć do bramki i obronić.

W 37-ej min. świetny strzał Goda chwytają ponownie znakomity bramkarz norweski. Podobna sytuacja jest w 39-ej min. kiedy Wodarz po ładnym przebiegu strzela silnie trafiając w poprzeczkę.

W 40-ej min. Kisielewski strzela silnie, lecz znowu na aut. Do przerwy wynik brzmiał 2:2.

Do przerwy Polacy grają pod wiatr. Na niektórych zawodnikach wyraźnieidać zmęczenie ciężkim turniejem. Oslabienie są zwłaszcza Dytko, Wodarz i Matyas. Mimo wysiłków nie potrafili oni nawiązać kontaktu z Kisielewskim. Norwegowie mają teraz lekką przewagę. Mimo to jednak Polacy raz po raz są przed bramką przeciwnika.

W 6-ej min. God strzela ponad bramką. W 12-ej min. Wodarz po kilku niebezpiecznych sytuacjach przenosi piłkę z pod bramki polskiej. Jeszcze kilka niebezpiecznych ataków norweskich, dzięki szybkim i prostoliniowym podaniom jest niebezpiecznych.

W 18-ej min. Galeski ratuje bardzo ciężką pozycję.

W 20-ej min. w podobnie groźnej sytuacji ratuje Szczepaniak. W kilka minut później znowu bramka Norwegów jest pusta po strzale Kisielewskiego. Peterek przynosi jednak gola. W 31-ej min. po ładnej kombinacji Peterek — Wodarz ten ostatni strzela silnie. Niestety na aut tuż koło słupka. W 36-ej min. wygodna pozycja nie jest wyzyskana przez naszych napastników.

Od tej chwili gra zwolnia słabnie, zawodnicy są wyraźnie wyczerpani. Niespodziewanie w 40-ej min. po przerwie lekki strzał Frantzena idący zgrzyt idzie do bramki polskiej. Albański rzuca się do piłki, która jednak odbija się od słupka, pa-

da mu na plecy i stacza się do bramki. Sto sunek gry 3:2.

Wiadomo już, że ostatnia bramka zdecydowała o wyniku meczu i zdobyciu trzeciego miejsca w turnieju olimpijskim.

Oba zespoły są tak zmęczone, że gra przez ostatnich kilka minut toczy się bez wyraźniejszych sytuacji. Jeszcze kilka wypadów i rozlega się gwizdek sędziowski. Oznajmiający zakończenie meczu.

Zawody prowadził p. Birken, Niemiec bezstronnie. Publiczność faworyzowała raczej Norwegów.

POLSKA WYELIMINOWANA.

W środę po południu w 3-ej serii walk bokserskich wagi piórkowej Polus przegrał na punkty z Argentczykiem Casanovas. Walka prowadzona była przez cały czas na dystans, czysto i fair play bez żadnej techniki Polaka i niedostatecznej wykazywanej przez niego celności ciosów.

Przeciwnik Polaka jeden z najlepszych bokserów w turnieju górował nad Polusem w 2-ej i 3-ej rundzie, bijąc częściej i celniej.

Pierwsza runda należała do Polaka, którego kilkakrotnie proste ciosy ładowały na szczęk przeciwnika. W następnych 2-ach rundach Polus walczył zbyt ostrożnie robiąc za mały użytek z prawej ręki. W 3-ej rundzie Argentczyk znacznie przeważał.

PRZEGRANA SOBOKOWIAKA.

W 3-ej serii walk wagi muszej pomiędzy Sobokowiakiem i Amerykaninem Laurie Polak nieznacznie przegrał na punkty, odpadając z dalszych rozgrywek.

W pierwszej rundzie celne sierpowe ciosy Sobokowiaka zapewniły mu przewagę, mimo, że w ataku był Amerykanin.

W drugiej rundzie, której przebieg wykazywał przewagę Polaka, Sobokowiak nieco krwawi, trafiony celnym prostym Amerykanina. W trzeciej rundzie Sobokowiak zmęczony był dużym tempem. Amerykanin silniejsze bardzo ostro i nieustannie jest w ataku. W tej rundzie Amerykanin panuje więcej nad sytuacją i bije celniej.

CHMIELEWSKI ZAKWALIFIKOWAŁ SIĘ DO PÓŁFINAŁU.

W czwartek późno wieczorem Chmielewski rozegrał mecz ćwierćfinałowy z Amerykaninem-murzynem, Clarkiem, bijąc go zdecydowanie na punkty.

Dzięki temu zwycięstwu Chmielewski zakwalifikował się do półfinału.

KŁĘSKA NASZYCH KOSZYKARZY.

Z KANADĄ.

W półfinale koszykówki Kanada wygrała z Polską 42:15 (25:6).

Punkty dla Polski zdobyli: Różycki 9 i Grzechowiak 6.

Polacy walczyli w składzie: Patrzykont, Kasprzak, Różycki, Grzechowiak, Łój. W ostatnich 5 minutach Pluciński zastępował Patrzykonta.

Mecz był o tyle bez historii, że Kanadyjczycy byli drużyną o dwie klasy lepszą od Polaków.

Do przerwy na boisku była jedna tylko drużyna Kanady. Polacy zdezorientowani wspaniałą techniką i szybkością Kanadyjczyków grali słabo i nieudolnie.

Po przerwie drużyna nasza rozegrała się i nie będąc wprawdzie groźną dla przeciwnika pokazała ładną grę i walczyła ambitnie.

Kanadyjczycy są zespołem świetnym we wszystkich punktach, celując szczególnie w podaniach i celności strzałów.

AMERYKA I KANADA W FINALE KOSZYKÓWKI.

W drugim meczu koszykówki Ameryka pokonała Meksyk 25:10.

W finale walczyć będą o pierwsze miejsce Kanada i Ameryka.

Polska i Meksyk walczą o 3-ię i 4-te miejsce. Piąte miejsce zajęły Filipiny, które pokonały Włochy 32:14.

W SZABLI POLACY NA CZWARTE MIEJSCE.

POLSKA PO RAZ PIERWSZY ZDYSTANSOWANA W SZABLI PRZECI NIEMCY.

Mecz w szabli Polska — Niemcy w pułi finałowej zakończył się zwycięstwem Niemiec 9:3.

Pozatem Węgry wygrały z Włochami 9:6.

Pierwsze miejsce i mistrzostwo olimpijskie w szabli drużynowej zdobyły Węgry. Włosi zajęli 2-e miejsce, uzyskując srebrny medal. Niemcy dzięki zwycięstwu nad Polską po raz pierwszy zepchnęli nas z trzeciego na czwarte miejsce w turnieju olimpijskim, zabierając brązowy medal olimpijski.

W DWÓJKACH PODWÓJNYCH POLACY W FINALE.

W dwójkach podwójnych Polacy (Verey i Ustupski) startowali w pierwszym meczu, zajmując drugie miejsce za Australią, a przed Węgrami, Szwajcarią i Brazylią.

Ponieważ dwie pierwsze osady wchodziły do finału, Polacy zakwalifikowali się do finału.

POWÓD WYCOFANIA SIĘ VEREY'A.

W związku z wypadkiem Verey'a na torze półfinału jedynek dowiadujemy się co następuje:

Po biegu w dwójce podwójnej krótka przerwa, która dzieliła ten bieg od biegu jedynek, nie pozwoliła Verey'owi wypocząć, tem więcej, że zmuszony on był do zwiększonej pracy wobec pewnego osłabienia Ustupskiego (przebieg ciężka grypa).

Nie wypoczęty ruszył Verey do półfinału jedynek. Po przebiegu około 15000 mtr. Verey doznał nerwowego skurczu mięśni łożadka i wskutek gwałtownego bólu nie mógł dokończyć biegu.

W ten sposób nasze szanse na zdobycie złotego medalu olimpijskiego przepadły.

PIERWSZY START NASZYCH JEJDCÓW.

W środę rozpoczęła się próba ujeżdżania koni.

Startowało 18 kawalerzystów na 33 zgłoszonych do konkurencji.

Z 18 startujących wyróżnić należy por. Stjernswaada na koniu „Admiral”, Węgierskiego por. Visy na koniu „Légény”, i jeźdźcę cywilnego holenderskiego, Kahna na „Espoir” oraz rtm. Kulęszę na „Tosce”.

Start rezerwowego konia polskiego pód rtm. Kulęszą wypadł na ogół udanie. Słabo wypadł start znanego jeźdźcy niemieckiego rtm. Liperta na „Fazanie”.

OLIMPIJSKA DRUŻYNA PERU ZOSTAJE W NIEMCECH.

Niemieckie Urzędowe Biuro Informacji nie donosi, że dzięki interwencji konsula peruwiańskiego Gilde-Meistera, drużyna olimpijska Peru postanowiła chwilowo wstrzymać swój wyjazd z Berlina.

Drużyna Peru miała rozegrać mecz towarzyski we Francji, jednak przed wyjazdem Peru rozegra spotkanie z drużyną reprezentacyjną Niemiec dla podkreślenia, że wycofanie się Peru z Igrzysk nie było skierowane przeciwko Niemcom.

PIĄTEK NA OLIMPIADZIE.

Program piątkowych imprez sportowych przedstawia się następująco:

o godz. 8-ej — Dalsze zawody konne z udziałem Polaków.

o godz. 9-ej — Zawody piływackie. W programie międzybieg na 400 mtr. stylem klasycznym pań i skoki wieżowe panów.

o godz. 9-ej — Indywidualne zawody w szabli z udziałem Polaków.

o godz. 14-ej — Zawody konne z udziałem Polaków.

o godz. 15-ej — Końcowe zawody piłki ręcznej.

o godz. 15-ej — Dalsze zawody w szabli (startują Polacy).

o godz. 15-ej — Zawody bokserskie (startuje Chmielewski).

o godz. 15-ej — Finały wioślarskie (bez Polaków).

o godz. 16-ej — Finały koszykówki (startują Polacy).

o godz. 16.30 — Finał turnieju hokejowego.

o godz. 16.50 — Finał piłki ręcznej.

o godz. 17-ej — Międzygrupowe zawody w szabli (startują Polacy).

o godz. 18-ej — Dalsze finały zawodów wioślarskich (startują Polacy w dwójce podwójnej).

o godz. 21-ej — Dalsze zawody bokserskie (ewent. udział Chmielewskiego).

Pierwsze sukcesy Polaków na igrzyskach mistrzostw świata.

W czwartek w pierwszym dniu igrzysk mistrzostw świata odbyły się strzelania na długie odległości.

Wśród panów pierwsze miejsce zajął Lenecek (Czechosłowacja) 538 pkt. przed Prugarem (Polska) 513 pkt. i Gaselderem (Czechosłowacja) 493 pkt.

W konkurencjach pań pierwsze miejsce zajęła Kurkowska-Spychajowa (Polska) 550 pkt. przed Nalkinson (Anglia) 559 pkt. Catani (Czechosłowacja) 549 pkt. i Hellborn (Szwecja) 537 pkt.

STAWKI.

175462 830 954 180025 582 861 74 182235 7045 182407 965 92 854 184388 607 185042 196 491 688 186301 187405 188047 452 532 650 188112 829 32 82 189053 191345 615 965 192528 193285 593 194069 87 309

11 825 1042 412 69 647 81 25 943 2370 3246 492 649 848 4476 479 5255 304 6233 85 772 908 6508 2245 583 485 966 7085 376 462 824 804 8013 190 438 974 9327 20386 412 712 97 12163 283 764 12089 339 13243 332 622 14376 817 15167 358 912 16155 704 117087 464 966 18259 16358 564 882 20167 882 21259 829 22373 521 672 23051 410 771 34154 28115 758 88 26756 27471 605 28295 372 818 924 29179 384 484 30482 41101 646 772 77 936 32238 932 33131 214 91 405 579 625 84 812 34289 347 592 668 880 36168 339 430 562 664 675 917 26 37015 230 577 68109 421 39111 264 73 95 496 714 4816 41136 337 57 445 71 539 710 29 42457 45199 502 518 44457 752 45750 806 738 46019 36 209 14 33 579 47634 45 941 48173 433 76 783 49108 411 277 802 904 511 662 861 51520 894 925 53025 485 55467 607 941 54031 928 555141 56404 597 57353 611 828 58259 378 650 59065 329 390 797 60105 211 320 709 24 64 61014 901 3 42120 76 211 482 612 756 63218 6264220 723 65013 44 67 222 5 81 66183 61 67474 907 68328 649 35 40195 335 408 527 49 721 70245 455 71109 17 293 593 95 73072 118 331 745 705 72251 619 810 9441 74199 75591 76011 77863 69 76108 918 79122 48 999 906 80357 55 94 841 81082 226 310 24 437 717 82147 83416 609 914 34183 424 532 605 825 930 83661 761 871 597 86371 500 87357 695 88053 85 96 337 849 944 52 89001 204 485 90692 795 995 91023 74 92294 319 628 93847 934 94284 507 805 905120 32 381 85 915 92 96740 95 46 97545 662 96535 99280 332 470182 100560 719 819 935 101359 469 71 730 811 103512 616 762 104262 460 105125 263 64 675 715 973 106352 58 651 107189 259 388 540 834 978 80 108704 109197 582 98 767 110043 111 470584 584 79 604 765 111073 402 703 979 112337 840 113099 565 638 114172 221 325 878 941 115202 519 116151 223 70 117171 295 97 120044 123140 59 540 124537 120995 121219 49 122027 567 767 69 147435 553 607 128914 129571 959 130045 199 200 246 131145 39 318 337 132322 461 806 11 133527 544 732 62 134091 419 90 529 731 932 135009 502 926 136153 315 626 49 137 969 137723 138239 324 67 86 704 731 139246 49 324 140189 249 36 665 141217 417 824 966 142327 143401 903 144617 795 955 145 145035 733 146145 799 147241 649 148106 496 668 149266 150445 151650 152815 153419 632 719 35 154022 307 892 154710 155111 25 114 777 159 156226 301 17 874 76 157098 1 158 751 158068 408 989 159296 316 729 160256 66 668 161601 162992 120 220 163615 35 914 84 164012 108 74 506 165911 166327 284 911 14 167034 692 893 119 168346 62 64 574 169147 338 92 476 80 999 170394 639 826 99 171272 320 636 51 95 172246 82 561 173102 101 97 173743 99 414 174045 334 660 721 565 176129 565 832 178531 672 715 62 179988 180546 646 69 796 181160 436 579 182130 996 183037 126 646 185193 444 186185 740 85 839 48 187062 136 246 452 561 673 772 188238 329 634 37 189031 633 190297 732 966 82 191298 421 678 978 192842 916 193197 428 693

Komu się szczęście uśmiechnęło? Pełna tabela wygranych.

I CIĄGIENIE.

20,000 zł. 67160

10,000 zł. 98055 182765

5,000 zł. 24786 22995 44404 119101

2,000 zł. 31641 64281 108769 124026

1,000 zł. 70488 137720 139697 185890

500 zł. 1172 3885 20135 21674 36709

42706 45595 50618 65418 113764 141173

145277 148886 148586 182317 187858.

400 zł. 6701 32636 32242 53772 54144

66263 71204 78121 92533 104089 113797

115877 161725 164496 174181

300 zł. 10546 14324 24847 29096

51110 62266 67276 71312 78198 116738

132696 140455 141187 155775 163963

165943 171116 188760 190393 192579.

250 zł. 1579 13359 14368 19513 17001

18848 20053 22615 23615 29612 34469

38841 41585 55204 63342 70909 74924

77426 78641 86943 90051 96084 96103

100429 100690 102242 104206 107006

108744 113702 114032 115784 117724

124194 124537 126959 135758 138671

143706 147296 153726 155252 155384

157400 164767 173513 174023 194626

174626 178265 181210 183234 185016

188057 190742.

STAWKI.

168 353 498 605 793 104 62 765 869 909 2053 61 94 96

200 536 826 45 905 62 77 3019 57 73 466 588 425 885 4022

246 415 516 74 632 98 834 47 5108 216 642 72 669 6267 311

65 441 61 660 800 7282 340 551 679 807 8168 96 517 832 51

98 9125 385 373 55 722 927

10405 25 78 733 45 938 44 48 95 1100 104 544 716 12004

235 51 373 92 433 626 713 33 13366 22 334 984 817 926 84

14011 251 382 770 15379 731 16166 235 336 64 625 742 964

22364 394 846 18045 848 935 19064 216 407 45 71 82 580

20103 44 467 6 96 763 90 97 865 905 96 21109 30 57 574

9 6979 4884 364 14 546 61 893 914 84 23588 452 571 846 915

24682 320 513 73 732 928 25410 525 799 24035 304 344 621

82 68 773 905 4 27092 125 78 327 29 58 85 438 8066 490

885 1612 751 918 35155 237 366 932 44 31992 826 32065 72 470 90 517

789 33594 97 222 594 401 58 77 798 879 34015 70 134 240

524 669 948 35018 72 183 40356120 210 594 764 841 37395

9414 564 38539 72 183 40356120 210 594 764 841 37395

9414 564 38539 72

CHORZY POWINNI SIĘ WYLECZYĆ PRZED ŚLUBEM KANDYDACI NA MAŁŻONKÓW sprawę zdrowia stawiają na ostatnim planie.

Z pytaniem tem lekarz spotyka się dość często, a jednak zbyt rzadko. Przesady i wstydlivość są jeszcze niestety tak głęboko zakorzenione, że nie należy wcale dziwić się błędom ludzkim.

Laicy wiedzą nawet o tem, że mogą liczyć na dyktando lekarza, że obowiązują zachowanie w tajemnicy tego wszystkiego co pacjent zwierza mu w gabinecie. Mimo wszystko jednak większość ludzi dojrzałych nie uważa za stosowne zwracać się do lekarza w chwili tak przełomowej, jaką jest wstąpienie w związek małżeński. Węć tylko wstydlivość powstrzymuje ich od

pełnej rozmowy

z lekarzem? Lecz czy to może usprawiedliwić postępowanie ludzi którzy nie zdają sobie sprawy z tego, co może kryć się za zasłoną

życia małżeńskiego? Czy ludzie niedoświadczeni mają prawo wziąć na siebie odpowiedzialność za całe życie jedynie dlatego, że są nieświadomi swoich czynów? Niestety mówi się więcej o pieniądzu, a sprawy zdrowia stawia się na ostatnim planie. Nie można wprawdzie powiedzieć by kandydaci do związku małżeńskiego nie starali się zbadać stanu zdrowia. Lecz czy opinia i węg laika wystarczają? Cóż kiedy rodzina

ukrywa często choroby

które uważa za mało znaczące i nie mogące mieć żadnego wpływu na zdrowie po życie małżeńskie. Jeżeli rozważymy jednak bliżej te sprawy przekonamy się że należy do nich przywiązywać więcej wagi i odnieść się do nich z większą powagą.

Chodzi nie tylko o zdrowie obu małżonków, ale i o przyszłe pokolenie.

Czy nie słyszymy często, że rodzą się dzieci niedorozwinięte, obciążone dziedzicznymi, przychodzącymi na świat z wrodzonymi chorobami przewlekłymi, że często trudno uleczać nimi. Czy przyszłe matki i przyszli ojcowie nie powinni o tem pomyśleć? Czy nie powinno im leżeć na sercu zdrowie swoich dzieci? Wiele o tem dało by się powiedzieć. Wiele potrzeba jeszcze poczuć odpowiedzialności, by porządek rzeczy się zmienił.

Większość pomyśli napewno, że chodził wyłącznie o

choroby weneryczne.

Bezwzględnie, że choroby te ludzie naj częściej ukrywają i to jest tem więcej nieuczciwie, gdy chodzi o małżeństwo. Ale jest też wiele innych chorób mniej wstydlivych, albo nie należących wcale do tego gatunku, a mimo wszystko ukrywa się je, bo rodzina na narzeczonego może się nie zgodzić albo odwrotnie. Niech za żywy przykład posłuży następujący fakt.

MŁODA PANNA

cierpi na chorobę nerek. Obserwacja i leczenie pod kierunkiem lekarza doprowadza nerki do stanu względnej równowagi

ich czynności. Rodzina przemilcza to oczywiście przed narzeczoną bo pocóż rzucić na córkę, że jest „chora” bo pocóż budzić niepotrzebne refleksje u przyszłego jej męża. Zwycięstwo jest całkowite. Narzeczeni pobierają się szczęśliwie. Małżonek nie wie nic o chorobie żony. Dalszy bieg wypadków jednak mści się srodo. Przychodzi

okres ciąży,

nerki zaczynają niedomagać. Zona wstydzi się męża i nie udaje się do lekarza, chociaż wie, że jest chora. Niedomagania potęgają się z dnia na dzień. Analiza moczu, wykazuje obecność elementów patologicznych.

Kończyny i twarz puchną

ale wszystko to rzuca się nieopatrnie na karb ciąży. Przyszła matka wierzy w niewymiarne, że stan nie jest groźny.

Lecz przebieg choroby jest często zdradliwy. Postęp jej przybiera nagle charakter wprost katastrofalny. Wskutek niewydolności nerek organizm ulega

zatruciu.

Powstaje t. zw. mocznica. W tym momencie kulminacyjnym zaczyna się myśleć o lekarzu. W końcu wzywa się lekarza często pod naciskiem obcych.

Zanim rodzina zdecyduje się na cesarskie cięcie, niedoszła matka ginie. Po rozpaczy przy-

chodzi analiza. Czy choroba nerek mogła być przyczyną do wstąpienia w związek małżeński.

Musiaby na to odpowiedzieć lekarz obserwujący chorą.

Jeżeli czynność nerek byłaby wyrównana

przed ślubem

lekarz nie widziałby prawdopodobnie przeszkód pod warunkiem, że chora będzie pod ścisłą obserwacją lekarską.

Gdyby w czasie ciąży nerki znów zaczęły niedomagać lekarz znalazłby środki by zapobiec zatruciu organizmu. W każdym razie byłby trzymał rękę na pulsie i w chwili zagrażającej życiu znalazłby wyjście, by przynajmniej ocalić życie.

Należy uprzytomnić sobie, że małżeństwo łączy dwoje ludzi na całe życie stwarzając warunki i okoliczności najbardziej sprzyjające przenoszeniu się

chorób zakaźnych

od jednego małżonka na drugiego. Tyczy się to nie tylko wymienionych już chorób wenerycznych, ale gruźlicy, cukrzycy i wiele innych chorób nie wywołujących nerwowych i psychicznych. Znane są nawet przypadki raka małżeństw.

Czemu tedy badanie lekarskie przedślubne nie powinno obowiązywać małżonków tak samo jak załatwienie innych formalno-

Kolarski mistrz olimpiady.

Moment finiszu olimpijskiego kolarskiego biegu szosowego na 100 km., którego mistrzostwo zajął Francuz Robert Charpentier. Kolarze polscy mimo doskonałej formy w czasie całego biegu, zostali sklasyfikowani na dalszych miejscach, po wyświeśleniu filmu z przebiegu zawodów.



Rakowata narodziła się na ręku zamieniła się w oczach lekarza na bliźnię

Urzędowa komisja lekarska w Lourdes ogłosiła, że spośród 88 zbadanych w roku ubiegłym uzdrowień dotychczas 14 uznano za „uleczenia nadnaturalne”.

Słynny amerykański specjalista chorób raka, odznaczony nagrodą Nobla za wielkie zasługi położone na polu zwalczania tej strasznej choroby, dr. Alexis Carrell, niekiedy, po kilkutygodniowych studiach w

Lourdes napisał w gazecie „The American”: „Wierzę w cudowne uzdrowienia. Nigdy nie zapomnę wstrząsającego przeżycia, jakiego doznałem, widząc, jak wielka rakowata narodziła się na ręku pewnego robotnika zamieniając się w moich oczach w małą bliźnię. Zrozumieć tego nie mogę; ale nie mogę wątpić w to, na co patrzyłem własnymi oczami”.

—0—

Nasi praprzodkowie nie cieszyli się idealnym zdrowiem.

Wedle ludowego mniemania dawni ludzie byli o wiele zdrowsi od dzisiejszych. Ponieważ mniemanie to żywy i dawniejszy generacji, więc gdyby pogląd ten był słuszny, to musieliby się ludzie pierwotni cieszyć niezwykłym zdrowiem. Nie łatwo to sprawdzić. A jednak udało się to poniekąd badać francuskim i niemieckim, którzy przez badanie kości ludzi przedhistorycznych doszli do pewnego poglądu na stan zdrowotny ludzi ze starszej epoki kamiennej. — Badania te wykazały mianowicie, że wprawdzie takie choroby jak rachitis, syfilis, próchnica, a nawet gruźlica nie gnębiły owych praludzi, przynajmniej nie zostało z nich żadnych śladów na kościach ludzkich z paleolitu, jakie udało się dotychczas znaleźć. Mimo to nie cieszyli się nasi praprzodkowie

idealnym zdrowiem.

Kości ich noszą mianowicie wyraźne ślady chronicznego zapalenia stawów i to w bardzo licznych wypadkach; szczególnie wielka musiała być liczba ludzi cierpiących na tę chorobę wśród ludzi młodych.

Następcy owych ludzi z epoki kamienia łupanego mieli już obrabiać kamień i robić z niego rozmaite potrzebne im narzędzia. Byli wśród tych narzędzi, sporządzonych z kamienia głazowego, również i narzędzia walki a więc włócznie, groty strzał, toporki itd. Otóż przy badaniu kości pocho-

dzących z owej późniejszej epoki kamiennej natrafiono na liczne takie, które nosiły wyraźne ślady uszkodzenia przez kamienne toporki, włócznie i strzały. Groty tkwiące w tych kościach znajdowano niejednokrotnie. Znajdowano też szczątki, które zdają się świadczyć o tem, że w późniejszej epoce kamiennej znane były już ludzdom pewne prymitywne zabiegi chirurgiczne.

PODSŁUCHANE

TRUDNE DO UWIERZENIA.

Moja córka ukończyła w tymże zakład naukowy i władza teraz biegle siedmioma językami...

— Czy być może? siedem języków! To trudno utrzymać za zębami!

POBOŻNE ŻYCZENIE.

— Panie dyrektorze, chciałbym jutro uczestniczyć w pogrzebie mojej teściowej.

— Tak, tak kochany panie. Któżby tego nie chciał?

WYJĄTEK.

— Córeczka pani, jak mi się zdaje — mówi pani Enkowska — zeżuje.

— Ale tylko wtedy — odpowiada szybko pani Iksińska — jeżeli na coś patrzy.

STRACONE SZCZĘŚCIE.

— Jakie małżeństwo było najszczęśliwsze?

— Adam i Ewa, bo nie mieli teściowej!

CO POMOGŁO.

Lekarz: — Jak widzę, znacznie lepiej wyglądasz.

Wiśniak — Tak, panie doktorze.

Lekarz: — A więc moje lekarstwo wam pomogło?

Wiśniak (skrobiąc się w głowę): — Ja nie wiem czy właśnie lekarstwo, bo pół flaszeczki wypilem, a resztę wyrzuciłem, a nie wiem, co mi pomogło, czy to, że wypilem, czy to, że wyrzuciłem.

MUZYKA.

— Przy wynajmowaniu mieszkania wyraźnie powiedziałem panu, że nie znoszę w domu muzyki. Tymczasem żona pańska całymi dniami gra na fortepianie.

— I to pan nazywa muzyką?

Grzeczny kanarek. Na rozkaz śpiewa i bierze kąpiel.

W jednym z filmów amerykańskich wystąpi tresowany kanarek. Jest on „partnerem” Freda Stone, starego aktora scenicznego, który lata całe bronił się przed zrobieniem z niego „gwiazdy” filmowej. Jednak wreszcie przekonał go brzęczące argumenty.

„Buzie”, fenomenalny kanarek pobiera 180 dolarów na tydzień

i właściwie jego całkiem pięknie żyje z małego ptaszka. Kanarek śpiewa na rozkaz, na rozkaz bierze kąpiel, na rozkaz wraca do klatki i przychodzi do ręki każdego na zawołanie go po imieniu.

Właściciel jego szeroko opowiada, ile trudu kosztowało go doprowadzenie ptaszka do takiej formy.

—0—

KONRAD TRANI

38

POWIEŚĆ

ZEMSTA

— Ponieważ nie byłem zachwycony... tą jej nagłą przyjaźnią — ciągnął dalej, stając się zapanować nad ogarniającą go wściekłością (jak on śmie w ten sposób do mnie mówić) — tak jest... nie byłem zachwycony... udaję się więc do hotelu „Greyhill”, żeby zobaczyć się z nią i wytłumaczyć jej, że postępuje nierozsądnie... Kobieta bardzo mi bliska bez namysłu rzuciła się w ramiona takiego młodego hołysa, nieponia, chłystka, a ja miałbym na to nie reagować? To przecież niesłychane... nie powiedział jednakże tego wszystkiego, ponieważ obrońca wyraźnie mu zapowiedział: „Tyko nie wygaduj na zmarłego! Robi to fatalne wrażenie!”

— Zastanawiałem się nad tym, potem pojechałem windą na czwarte piętro, postanawiając rozmówić się również z hrabią. Spotkałem go na korytarzu i zwróciłem się do niego...

— Zwrócił się pan do niego... — podchwycił ironicznie oskarżyciel. — A jak za reagował hrabia Gozzi na to pańskie „zwrócenie się”, o którym wiadomo nam skądinąd, że nie było utrzymywane w tonie zbyt spokojnym?

— Hrabia machnął ręką i powiedział, że bym go zostawił w spokoju. Potem wszedł do swego pokoju. Mimo wszystko wszedłem za nim...

Adams zawałał się.

— Proszę, niech pan mówi dalej.

— Panie sędzio, przynajmniej, że nie zachowałem wówczas zupełnego spokoju. Robiłem mu wyrzuty, tonem dość ostrym. Gozzi rzucił kapelusz na krzesło i usiadł. Nie odezwał się do mnie ani jednym słowem. Robił wrażenie bardzo zmęczonego. Po chwili położył głowę na stole. Nie zwracałem na niego zbytniej uwagi, biegałem bowiem po pokoju tam i spowrotem, mówiąc głosem może trochę zbyt podniesionym. Ponieważ nie odpowiadał mi, podbiegłem do stołu i schwyciłem go za ramię... A kiedy ujrzałem jego oczy, poczułem... zobaczyłem i poczułem, że to już nie Henri Gozzi, lecz jego zwłoki!

Adams dyszał ciężko.

— Krzyknąłem... potem drzwi otworzyły się, wszedł dyrektor i pokojówka.

Zamknął i wlepił w przewodniczącego zdumione spojrzenie. To, co opowiedział przed chwilą, wydało mu się naraz najzupełniej niewiarogodne. Czy kazyperdy i

sklepiarze wierzą mi?

— Był pan sam z hrabią Gozzim?

— Tak.

Przez salę przebiegł szmer. Wsparta na ramieniu starej damy o szlachetnej twarzy i białych jak śnieg włosach, ukazała się w drzwiach wejściowych spowita w czerni kobieta. Twarz jej była trupioblada, pod oczami widniały głębokie cienie.

— Pani Wiktorja Foster? — zapytał przewodniczący. — Spóźniła się pani trochę.

Wyrzut był bardzo łagodny, kara porządkowa poszła z miejsca w zapomnienie. Biedna kobieta!

— Matka moja nie mogła przyjechać wcześniej, panie sędzio — powiedziała cicho Wiktorja — a ja nie chciałam tu przyjść bez matki...

Polly wybuchła głośnym łkaniem, a oczy niektórych ławników zaślniły podejrzanym blaskiem. Obrońcy zrobili się nieprzyjemnie. Tego jeszcze brakowało: nieutulona w żalu narzeczoną i sympatyczną starszą pani, którą przy odrobinie fantazji uważać można nietylko za matkę panny młodej, ale i zmarłego! Boże, co z tego będzie!

— Może pani rzec się składania zeznań — powiedziała serdecznie przewodniczący. — Z uwagi na zły stan zdrowia...

Wiktorja Foster wyprostowała się.

— Nie, panie sędzio — rzekła głosem stanowczym — nie będę płakała, chcę zeznawać! Zrobię wszystko, co jest w mojej mocy, żeby zbrodnia została wyjaśniona!

Do tej pory nie zaszczęciła Adamsa ani jednym spojrzeniem, teraz zwróciła się powoli w jego stronę.

— Dwa ludzie mnie kochali, ten oto człowiek i Henri. Henri daleko głębiej i

goręcej. Takie rzeczy kobieta wyczuwa intuicyjnie. I ja kochałam go... za tydzień miał się odbyć nasz ślub. Ten oto człowiek, panowie sędziowie, człowiek, który stoi przed wami, nienawidził moją narzeczoną... nienawidził go śmiertelnie! A powodem tej nienawiści byłam ja!

Głos Wiktorji potęgiał coraz bardziej. Dłonie ścisnęły się w pięści.

— Wczoraj wieczorem czyhał na niego w hallu hotelowym. A kiedy ja, nie nie podejrzewając, czekałam na narzeczonego, on mordował go właśnie w pokoju na górze!

Adams zbladł, Wiktorja przyłożyła zacisnięte dłonie do oczu.

— Morderca, podły morderca! — krzyknęła mu prosto w twarz.

Zerwał się Sanders.

— Panie sędzio, zmuszony jestem prosić o zwrócenie świadkowi uwagi, że...

Przewodniczący podniósł rękę.

— Niech się pani uspokoi... — zaczął łagodnie, ale wnet zamilkł.

Wiktorja Foster zachwiała się, i napółomdlała, oparła się na ramieniu matki. Natychmiast zerwała się z miejsca kilku ławników, a oskarżyciel jednym skokiem znalazł się przy staniającej się damie i posadził ją na krześle.

— Wody, wody! — rozległy się głosy. Jedynym człowiekiem, który mimo zamieszania usłyszał, że w przyległym pokoju dzwoni telefon, był inspektor Hiller. Podbiegł i podniósł słuchawkę.

— Tak, tu Hiller... Doskonale!

Kiedy wrócił na salę, zaskoczony ludzie wciąż jeszcze tłoczyli się wokół Wiktorji Foster. Nawet obrońca Adamsa robił wszystko, by zmanifestować gorące współczu-

cie dla nieszczęśliwej narzeczonej. — To robi dobre wrażenie! — myślał sobie.

Hiller podszedł do przewodniczącego i szepnął mu kilka słów do ucha. Starszy pan skinął głową na znak zgody.

Rozległ się srebrzysty odgłos dzwonka. Przewodniczący wstał z miejsca.

— Wobec wiadomości, otrzymanych przed chwilą przez inspektora Hillera od jego władz zwierzchnich, jestem zmuszony rozprawy odroczyć — oświadczył.

Sala opróżniła się szybko.

— No i co z tego wyszło? — zapytała rozczarowana Jenny swego towarzysza.

— Jak zwykle: prawdy nie — odpowiedział Jim. — Policja dba o to, żeby wstępne badanie kończyło się na niczym. Musi pani wiedzieć, że w Scotland Yardzie uważa się naogół całą tę procedurę za szkoldliwą z punktu widzenia interesów śledztwa. Świadkowie są zazwyczaj bardzo zde-

nerwowani, zmieszani i pod bezpośrednim wrażeniem tego, co dopiero przeżyli. A o postępowaniu dowodowym nie może być mowy. Staramy się tedy, żeby jawnicy za

każdym razem orzekali o winie nieznanych sprawców, co nie krępuje policji w dalszym postępowaniu, a w najgorszym razie sędzia odkłada rozprawę. Chodzi przede wszystkim o to, żeby świadkowie nie gadali za wiele, bo mogłoby to utrudnić toczące się dochodzenie. A najgorzej jest, kiedy ławni

ci nabierają przeświadczenia, że zbrodnia popełnili pierwszy z brzegu podejrzany! Wtedy dopiero robi się kabała! Proszę sobie wyobrazić wrzask opinii, kiedy później wychodzi na jaw, że zaszła pomyłka!

Jenny nie mogła zrozumieć, jaki jest sens tego wszystkiego.

(D. c. n.)